

ע"פ 41867/01/14 - עוזי גורג'י, בהיה גורג'י נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

13 יולי 2014

ע"פ 41867-01-14 גורג'י ואח' נ' מדינת

ישראל

לפני:

כב' השופט אברהם טל, אב"ד - נשיא כב' השופט יעקב שפסר

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטין

1. עוזי גורג'י

המערערים

2. בהיה גורג'י

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המערערים ובא כוחם עו"ד בן בן יהודה

ב"כ המשיבה עו"ד איילה אורן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

כב' השופט אברהם טל, אב"ד - נשיא **וכב' השופט ד"ר שמואל בורנשטין**

המערער 1 (להלן: "**המערער**") הורשע לאחר שמיעת ראיות בתיק פלילי 25037-04-10 (בית משפט השלום בפתח תקווה) בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ובתקיפה סתם בצוותא שתקף נהג רכב שישב ברכבו והמתין להתחלפות האור האדום ברמזור.

המערערת 2 (להלן: "**המערערת**") הורשעה לאחר שמיעת ראיות בתיק הנ"ל בתקיפת סתם בצוותא עם המערער של אותו נהג רכב.

המערער נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל ול-9 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין.

עמוד 1

המערערת נדונה ל-3 חודשי מאסר ועבודות שירות ול-6 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין.

כמו כן חוייבו המערערים בתשלום פיצויים למתלונן בסכומים המפורטים בגזר הדין.

הערעור היה מכוון מלכתחילה כלפי הרשעת המערערים, אך במהלך הדיון הקודם קיבלו המערערים את המלצת בית המשפט וחזרו בהם מהערעורים כלפי הרשעותיהם.

ב"כ המערער טוען בהודעת הערעור באשר לעונש המאסר שהוטל על המערער ובטיעונו בפניו כי שגה בית משפט קמא כי מעשי המערער לא היו מתוכננים אלא היו ספונטניים בתקופה לפגיעת המתלונן ברכבו, גם המערער נחבל במהלך האירוע נושא הרשעתו, אך המשטרה לא העמידה לדין את בעל הרכב, בית המשפט קמא לא נתן משקל לחלופי הזמן הניכר מאז האירוע ועד מתן גזר הדין. אי לכך שאין למערער עבר פלילי אלא עבירה ישנה משנת 1998.

ב"כ המערער טוען כי שליחת המערער למאסר תגרום נזק בלתי הפיך לעתידו המקצועי כמתואר בסעיפים 141-142 להודעת הערעור ומן הראוי להתחשב גם בתרומות שתורם המערער עבור ילדים חולי סרטן, כפי שעולה מהמכתבים שצורפו להודעת הערעור.

באשר לעונשה של המערערת, טוען ב"כ המערערים כי בית משפט קמא לא התחשב לקולת העונש בחלקה השולי באירוע נושא הרשעתה, ועיניו הדין שנגרם לה, בגילה המתקדם ובתרומתה לחברה.

ב"כ המשיבה מתנגדת להקלה בעונשים של המערערים ועומדת על חומרת התנהגותו האלימה של המערער כלפי המתלונן כמתואר ברישא גזר הדין נושא הערעור וביתר פירוט בהכרעת הדין. לטענתה מדובר בהתנהגות אלימה בדרגה גבוהה שעל פי הפסיקה שהציגה בפנינו מצדיקה הטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריה, גם לתקופה ארוכה יותר מאשר הוטלה על המערער.

אף אנו, כמו בית משפט קמא וכמו ב"כ המשיבה איננו מקלים ראש בהתנהגותו האלימה של המערער כלפי המתלונן שהוגדרה על ידי בית משפט קמא כ"מסכת אלימות קשה ובריונות לשמה". אנו תמימי דעים עם בית משפט קמא בכל הקשור לפגיעה המשמעותית שפגע המערער בשלמות גופו ובבטחונו האישי ובכבודו של המתלונן, ומשכך עונש מאסר לריצוי מאורי סורג ובריה כפי שקבע בית משפט קמא איננו מצדיק לכאורה התערבות ערכאת ערעור, במיוחד כאשר המערערים לא נטלו אחריות על מעשיהם וניהלו משפט הוכחות, אשר אילצו את המתלונן להעיד על האירוע נושא הרשעתם.

בית משפט קמא לא התעלם מהנסיבות המקלות שהועלו על ידי ב"כ המערערים בפניו ובפניו, אך נראה לנו כי נטילת האחריות של המערערים על מעשיהם, כפי שבאה לביטוי ראשוני בדברים שאמר המערער בעדותו ובכך שהמערערים חזרו בהם מהערעור כלפי הכרעת הדין, מצדיקה הקלה בעונשו של המערער על ידי מתן אפשרות לרצות מאסר בעבודות שירות.

לא מצאנו נימוק להקל בעונש המאסר בעבודות שירות שהוטל על המערערת, שכן בית משפט קמא התחשב בחלקה באירוע האלים ובפגיעות שנגרמו למתלונן ובכל הנסיבות המקלות שתוארו בפניו ובפניו.

לאור כל האמור לעיל אנו סבורים כי יש לקבל את הערעור באשר לעונש המאסר שהוטל על המערער וקובעים כי ירצה 3 חודשי מאסר בעבודות שירות במרכז יום לקשיש בפתח תקווה החל מיום 12/8/2014.

המערער יתייצב לביצוע עבודות השירות במועד הנ"ל בשעה 08:00 בפני הממונה על עבודות שירות בנציבות שב"ס ברמלה והתנאים שנקבעו לעיכוב בצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד לסיום עבודות השירות.

המערער תתייצב בפני הממונה על עבודות שירות לקליטה והצבה ביום 12/8/2014 בשעה 08:00 בפני הממונה על עבודות שירות בנציבות שב"ס ברמלה ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת והתנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עבודות שירות יעמדו בתוקפן עד לסיומם.

יתר חלקי גזר הדין בתיק פלילי 10-04-25037 (בית משפט השלום בפתח תקווה) יעמדו בתוקפם.

**ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט**

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**

כב' השופט יעקב שפסר

לצערי לא אוכל לצרף דעתי לדעתם של חבריי ואבהיר בקצרה את עמדותי.

חומרת האירועים נשוא הנדון ותוצאותיהם לא מאפשרים לדעתי להקל עם המערער 1 ולהתערב בגזר דינו של בית משפט קמא בעניינו. אין צורך לומר כי ערכאת הערעור מתערבת בעונש המוטל על ידי הערכאה הדיונית רק במקרים חריגים של טעות מהותית או סטייה ברורה ממדיניות הענישה המקובלת בנסיבות דומות.

אינני סבור גם כי העובדה שעניינו של המערער נשלח לבחינת חוות דעת הממונה על עבודות שירות מחייבת לקבל עמדה זאת, וזאת נוכח אינטרס הציפייה שנוצר אצלו. בעניין זה אזכיר כי קיימת פסיקה שונה מהפסיקה אליה ב"כ המערער ולעניין זה אפנה למשל לע"פ 1438/14 ברזני נ' מדינת ישראל שבו קבע בית המשפט כי החלטת בית משפט להורות על קבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות שירות אינה מקימה אינטרס ציפייה בר הגנה. עמדה זו הובעה אף בע"פ 8704/08, הייב נ' מדינת ישראל וכן בדעתה של המשנה לנשיא כב' השופטת נאור בע"פ 5925/13 אליו הפנה ב"כ המערער.

לו דעתי הייתה נשמעת בנסיבות החומרה המיוחדות של אירוע זה ותוצאותיו, לא הייתי מתערב בפסק דינו של בית משפט קמא.

יעקב שפסר, שופט

הכרעה

לאור כל האמור לעיל, בדעת רוב אנו מקבלים את הערעור של המערער 1 וקובעים כפי שנקבע בחוות הדעת של כב' השופטים אברהם טל, נשיא, אב"ד וד"ר שמואל בורנשטיין.

ניתן והודע היום ט"ו תמוז תשע"ד, 13/07/2014 במעמד ב"כ הצדדים והמערערים.

**ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט**

יעקב שפסר, שופט

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**